

فرست هلند برای احیای نفوذ جهانی خود

۲۹ اکتبر، رای‌دهندگان هلندی، پس از سقوط دولت راست‌گرا و کوتاه‌مدت دیک شوف، نخست‌وزیر تکنوکرات برای دومین بار در دو سال گذشته به پای صندوق‌های رای می‌روند. یک هفته می‌تواند زمان زیادی در چشم‌انداز الکتورال بی‌ثبات و چندپاره هلند باشد که در آن ۲۷ حزب برای ۱۵۰ کرسی با یکدیگر رقابت می‌کنند. هفته گذشته یک نظرسنجی نشان داد ۴۷ درصد از رای‌دهندگان می‌گویند که هنوز نمی‌دانند به چه کسی رای دهند. با این حال هم‌اکنون به نظر می‌رسد که احزاب میانه‌رو سنتی ممکن است بهترین جایگاه برای تشکیل یک دولت جدید را داشته باشند چون رای‌دهندگان پس از دوران اخیر بی‌ثباتی خواهان بازگشت به شرایط عادی هستند. یک ائتلاف میانه می‌تواند مسئولیت دشواری از جلب اعتماد در زمانه‌ای را داشته باشد که اعتقاد عمومی به سیاست در پایین‌ترین سطح ممکن قرار گرفته است. ائتلاف راست‌گرای قبل، پس از کناره‌گیری خیرت وایلدرز و تحت نخست‌وزیری سازشکارانه دیک شوف، رئیس سابق سازمان اطلاعات و فردی غیر حزبی تشکیل شد. «حزب برای آزادی»، حزب راست افراطی خیرت وایلدرز که در سال ۲۰۲۳ در انتخابات پیروز شد، به بزرگترین حزب ائتلاف چهار حزبی دولت شوف تبدیل شد. دولت شوف فقط ۱۱ ماه دوام آورد و مجموعه‌ای از عوامل مانند نداشتن تجربه (از ۴ حزب ۳ حزب هیچ‌وقت حکومت‌داری نکرده‌اند)، بی‌ثباتی و شکاف‌های عمیق بین شرکای ائتلافی مانع حرکت آن شدند. این دولت دستوردهای کمی داشت (به استثنای مواردی مانند دفاع) و در نهایت از سوی وایلدرز به دلیل اختلافات بر سر سیاست‌های مهاجراتی به زمین زده شد. هیچ‌کدام از این چهار حزب که به دولت شوف پیوستند به دوران خود در قدرت با اشتیاق نگاه نمی‌کنند. «حزب برای آزادی» ممکن است بیشتر از بقیه از این تجربه سالم بیرون بیاید. طبق نظرسنجی‌ها، ممکن است برخی از کرسی‌ها را از دست بدهد اما احتمالاً به‌طور کلی بزرگترین حزب باقی می‌ماند. با این حال اکثر احزاب دیگر هم‌اکنون پیوستن به دولتی دیگر با وایلدرز را رد کرده‌اند و به برخی از سیاست‌های تند او و عدم اطمینان به او به‌عنوان یک شریک ائتلافی اشاره می‌کنند. این بدان معنی است که حزب برای آزادی احتمالاً نمی‌تواند نقش کلیدی در مذاکرات ائتلافی پس‌انتخاباتی داشته باشد. این ممکن است به‌نفع وایلدرز باشد؛ زمانی که در حاشیه قرار داشته باشید هیچ نیازی برای مصالحه در مورد مسائل مهم مانند مهاجرت نخواهید داشت. سه حزب دیگری که دولت شوف را تشکیل دادند احتمالاً وضعیت بدتری خواهند داشت. انتظار می‌رود هر دو حزب حقوق کشاورزان بی‌بی‌بی «جنبش کشاورز-شهروند» و حزب راست میانه «فرار داد اجتماعی جدید» بیشترین کرسی‌ها را از دست بدهند؛ اگر تمام آنها را از دست ندهند، «حزب مردم برای آزادی و دموکراسی» حزب راست‌گرای لیبرال تحت رهبری مارک رونه (رئیس فعلی ناتو) توانست در ۴ انتخابات پی‌درپی به پیروزی برسد. این بار ممکن است پنجم شود. در شرایطی که در انتخابات سال ۲۰۲۳ مهاجرت مسئله اصلی بود در این کمپین هیچ موضوعی اصلی وجود ندارد. موضوعات مربوط به دستورالعمل، بحران مسکن، مراقبت‌های بهداشتی مقرون به صرفه و باز هم مهاجرت تماماً در ماهیت خود مشکلات داخلی به‌شمار می‌روند. فراتر از بحث‌ها درباره بودجه دفاعی مسائلی که فراتر از مرزهای هلند می‌روند به‌طور چشمگیری کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. برای یک اقتصاد آزاد که به تجارت جهانی وابسته است، چالش‌های موجودیتی مانند روابط رو به زوال ترانس‌آتلانتیک و آینده امنیت اروپا و رقابت نباید نادیده گرفته بشوند. از این حقیقت که هلند هم‌اکنون در جدال ژئوپلیتیکی با چین بر سر کمپانی سازنده تراشه‌ها موسوم به Nxperta که به سر خط خبرهای جهانی تبدیل شده، قرار گرفته‌اند و می‌تواند خطر آغاز یک بحران جهانی زنجیره تأمین را به‌همراه داشته باشد، هیچ حرفی زده نشده است. با اینکه موضوعات سیاست خارجی ممکن است تاکنون در کمپین‌های انتخاباتی برجسته نشده‌اند، اما احتمالاً به یکی از اولویت‌های مشترک یک ائتلاف احتمالی میانه تبدیل شود. می‌توان گفت هلند که «بزرگترین» کشور از میان کشورهای کوچک عضو اتحادیه اروپاست به‌طور سنتی نقش کلیدی در بروکسل و ناتو ایفا کرده است. در اروپایی که در چندین جبهه با بحران روبه‌روست از یک دولت باثبات‌تر و فعال‌تر استقبال می‌شود. اینکه رای‌دهندگان هلندی هم از ثبات استقبال کنند مسئله‌ای است که هفته آینده مشخص می‌شود.

عکس: Reuters

پایان ماه‌عسل میلی؟

نتیجه انتخابات میان‌دوره‌ای پارلمان آرژانتین شکست یا موفقیت سیاست‌های رئیس‌جمهور لیبرترین را مشخص می‌کند

یاسمن طاهریان
خبرنگار گروه بین‌الملل

تا همین دو سال پیش بازار سیاه فروش ارز خارجی در بوئنوس آیرس، پایتخت آرژانتین امری عادی به‌نظر می‌رسید و فقط یکی از صدها مشکل اقتصادی آرژانتین به‌شمار می‌رفت. حتی کریستینا فرناندز، رئیس‌جمهور سابق آرژانتین به جرم کلاهبرداری به شش سال زندان محکوم شد. مردم آرژانتین ناامید از حل مشکلات اقتصادی در سال ۲۰۲۳ با ظهور فردی رادیکال امید می‌تواند تغییر پیدا کردند. خاویر میلی وعده داد اقتصاد را دلاریزه می‌کند تا در نتیجه آن بانک مرکزی را متحول کند. اما تغییراتی که میلی می‌خواست انجام دهد به بیشتر از یک نفر نیاز داشت. دهه‌ها سوءمدیریت مداوم اقتصاد آرژانتین را به هرج و مرج کشانده که هیچ راه حلی نتوانسته تغییری در این وضعیت ایجاد کند. به گزارش اکونومیست رشد تورم در آرژانتین باعث شد تا مردم این کشور پول‌های خود را به دلار تبدیل کنند و از آنجایی که هر آرژانتینی فقط می‌توانست ۲۰۰ دلار در ماه از صرافی‌های قانونی خرید کند بازار سیاه بزرگی به‌راه افتاد.

آرژانتین زمانی ثروتمندترین کشور جهان بود اما دلایل بسیاری منجر به رکود اقتصادی کشور شده است که یکی از آنها میراث خوان دومینگو پرون است. پرون در سال ۱۹۴۶ به قدرت رسید. ایتالیایی فاشیستی موسولینی الهام‌بخش پرون بود. پرون از فاشیسم تأکید بر ملی‌گرایی را دریافت که با جنبش قوی کارگران همراه بود. اوساعت کاری را به هشت ساعت در روز تغییر داد، دستمزد افراد نیازمند را افزایش داد و برنامه‌های رفاهی عظیمی را در نظر گرفت که بسیار گران تمام می‌شدند. او همچنین از انزوای اقتصادی حمایت کرد و برای حمایت از کارگران در رقابت‌های خارجی، کشور را از تجارت بین‌المللی حذف کرد. میراث پرون همچنان بر سیاست‌های آرژانتین غالب است. پرونیست‌ها ۲۰ سال روی کار بودند. صادرات آرژانتین سال به سال کاهش پیدا کرد و با اینکه که دارای یکی از بزرگترین ذخایر لیتیم و مس است اما هیچ مسی به جهان عرضه نمی‌کند.

دو سال پس از روی کار آمدن، خاویر میلی که با وعده «عصر جدیدی از صلح و رفاه» به ریاست‌جمهوری رسید با موقعیتی بسیار حساس روبه‌رو شده که یا موفقیت‌آمیز خواهد بود یا با شکستی بزرگ مواجه خواهد شد. در انتخابات میان‌دوره‌ای که رقابت بسیار نزدیکی است اگر حزب میلی عملکرد ضعیفی در صندوق‌های رای داشته باشد می‌تواند فاجعه‌ای برای برنامه اصلاحات رادیکال‌ش رقم بخورد. در این انتخابات تکلیف بیش از نیمی از ۲۵۷ کرسی

مجلس سفلی و همچنین ۲۴ کرسی در مجلس ۷۲ عضوی سنا مشخص خواهد شد. ترامپ هفته گذشته در حالی که میزبان میلی در کاخ سفید بود، گفت که آمریکا وقت تلف نمی‌کند و «اگر برنده نشود، ما دیگر نیستیم.» منظور ترامپ قطع کمک ۲۰ میلیاردی به آرژانتین است.

این تلاشی آشکار از سوی ترامپ برای تأثیر بر رای‌دهندگان آرژانتینی است اما این اولین باری نیست که ترامپ در سیاست‌های آمریکای جنوبی مداخله می‌کند. از ابتدای ماه اوت، رئیس‌جمهور آمریکا تلاش کرد تا پیگرد قانونی تأثیر بولسونارو، متحد راست افراطی خود و رئیس‌جمهور سابق برزیل را با کمپینی از تعرفه‌ها و تحریم‌ها علیه برزیل و مقامات آن متوقف کند. اما این کمپین شکست خورد و باعث شد بخت سیاسی رئیس‌جمهور چپ‌گرای برزیل، لوئیس ایناسیو لولا دا سیلوا تقویت شود و در عین حال توانست بولسونارو را از حکم ۲۷ سال زندان به جرم برنامه‌ریزی برای کودتا نجات دهد.

در آرژانتین، مخالفان سیاسی میلی نیز پیش‌بینی می‌کنند که اقدامات ترامپ نتیجه عکس خواهد داشت. این‌ای هگمن، اقتصاددان و از حامیان جنبش پرونیسم که امیدوار است در انتخابات مجلس سفلی در بوئنوس آیرس برنده شود ترامپ را متهم کرد که تلاش می‌کند رای‌دهندگان آرژانتین را با تهدید لغو ارسال بسته کمکی مجبور کند به میلی رای دهند. هگمن می‌گوید: «این یک مداخله واضح در امور داخلی یک کشور دیگر است. مردم آرژانتین... از حق حاکمیت و دموکراسی خود دفاع خواهند کرد. آنها نه براساس آنچه رئیس‌جمهور کشور دیگری به آنها می‌گوید بلکه بر اساس منافع و خواست خود رای خواهند داد.»

هگمن انتخابات روز یکشنبه را «یک آزمایش آتارکو-کاپیتالیستی آزادی‌خواهانه» توصیف کرد که با ریاضت‌های شدید اقتصادی باعث رنج‌بی‌رحمانه اقتصادی و اجتماعی شده و «تصمیم گرفته مدیریت اقتصادی کشور را به مقامات کشور دیگری واگذار کند.» آتارکو-کاپیتالیسم همان آنارشیسم بازار آزاد یک فلسفه سیاسی لیبرترین است که از مالکیت خصوصی دفاع می‌کند.

متجددان میلی از رای‌دهندگان می‌خواهند صبور باشند. گونزالوروکا، یکی از نامزدهای اصلی حزب «پیشروی آزادی» در کوردوبا می‌گوید: «ما نمی‌توانیم تمام مشکلات صد ساله کشور را در دو سال حل کنیم.» او اصرار دارد که کشور در «مسیر درستی» قرار دارد اما قبول دارد که نقشه راه میلی نیازمند «تلاش و فداکاری» است.

با توجه به اینکه نظرسنجی گوستاو کوردوبا، تحلیلگر سیاسی نشان می‌دهد ۶۰ درصد از آرژانتینی‌ها نمی‌توانند از پس مخارج زندگی بر بیایند، او پیش‌بینی می‌کند که رای‌دهندگان «میلی را به دلیل سختی‌های اقتصادی» تنبیه

خواهند کرد. بنیامین گدان، مدیر برنامه آمریکای لاتین در مرکز استیمسون در واشنگتن می‌گوید نارضایتی عمومی از اوایل امسال در میان رای‌دهندگان آغاز شده است.

گدان بر این باور است که «اگر عملکرد بدی داشته باشد آرژانتین می‌تواند با یک بحران اقتصادی و مالی و کاهش ارزش پی‌رو روبه‌رو شود.» گدان می‌گوید اگر انتخابات نتیجه نامشخصی داشته باشد میلی می‌تواند ادعای کسب موفقیت در افزایش نمایندگی حزبی‌ش در کنگره را داشته باشد که این امکان را ایجاد می‌کند باقیمانده دوران ریاست‌جمهوری خود را بگذراند اما «متحول کردن آرژانتین به هر گونه روشی پایدار بسیار دشوار خواهد بود.» به گفته گدان رئیس‌جمهور آرژانتین به‌رغم کاهش بودجه سیاسی و مخرب خود، ماه عسل طولانی را گذرانده است: «هیچ اعتراضات عمومی هراس‌انگیزی رخ نداده. هیچ اعتراضات سراسری در فعالیت‌های سندیکاها گریبان او را نگرفته... اما ماه عسل سیاسی او خواه ناخواه به پایان می‌رسد: دورانی که برای میلی از بقیه هم‌رده‌هایش طولانی‌تر بوده؛ به‌ویژه باوجود شوک‌درمانی که اعمال کرد. اما این نمی‌تواند تا ابد پایدار بماند.»

پزو، واحد پول آرژانتین بیش از حد ارزش‌گذاری شده و تحت فشار سنگینی قرار دارد. به‌رغم کمک‌های سخاوتمندانه آمریکا خطر عبور از محدودیت‌هایی که دولت میلی تعیین کرده، وجود دارد. خبر بد این است که پول پاشی بیشتر برای دفاع از ارز اقدامی بی‌نتیجه است. خبر خوب این است که حتی اگر پزو ارزش خود را از دست بدهد راهی برای میلی وجود دارد تا تلاش‌های قابل‌تحسین‌اش برای مهار شرایط متورم آرژانتین و پایان چندین دهه سقوط را رقم بزند.

به گزارش اکونومیست این تلاش‌ها هم‌اکنون موفقیت‌های قابل‌توجهی را در پی داشته است. نرخ رشد تورم ماهیانه از ۱۳ درصد در سال ۲۰۲۳ به ۲ درصد کاهش پیدا کرده است. نرخ فقر نیز از سال ۲۰۱۸ در پایین‌ترین سطح خود قرار گرفته است. میلی بودجه‌های عمومی خارج از کنترل آرژانتین و فرهنگ پارتی‌بازی را قطع کرده است. با این حال مأموریت میلی همیشه در جریان بوده است. برای متوقف کردن افزایش قیمت‌ها در کشوری که عده کمی به دولت یا بانک مرکزی اعتماد دارند تا بتواند ارزش پول این کشور را حفظ کند، میلی بر قوی ماندن پزو تکیه می‌کند. ایده اصلی میلی این بود که ثباتی برای تورم فراهم کند و رای‌دهندگان هم بابت این ثبات در انتخابات میان‌دوره‌ای با حضور پررنگ خود به او پاداش دهند.

اما سیاست مدیریت ارز به جای اینکه ابزاری برای گذار باشد به یک تله تبدیل شده است. حتی پس از اینکه او در ماه آوریل تاحدودی توانست در کنار کمک‌های مالی صندوق بین‌المللی پول یا IMF پزو را شناور کند، اما تلاش